

Det var, hvad den siddende regering mente om spørgsmålet i 2001, men regeringen lod senere nogle jurister med juraprofessor Jens Peter Christensen i spidsen se på, om en udvidelse som den, man ønskede, var forenelig med grundlovens § 29, og disse jurister mente kun at kunne pege på 2 år med respekt for grundloven. Hvordan er man så lige kommet til det tal? Jo, ganske enkelt efter et skøn. Det vil altså sige, at det ene antal år kan være lige så rigtigt som det andet, og i Dansk Folkepartis omfattende betænkingsbidrag kan man se, at nogle af landets ypperste jurister, f.eks. Hjalte Rasmussen og Peter Germer, har en helt anden opfattelse. Ved førstebehandlingen her i Folketinget opfordrede jeg derfor Folketinget og dermed regeringen til at lade et alternativt juridisk forum se på sagen, men det blev afvist ved den lejlighed.

Tilbage står nu, at 100.000 flittige danskere, som alle er rejst ud i den store verden for at gøre en indsats for Danmark, er uden stemmeret, og at disse mennesker føler det som en uretfærdighed, skal kun nævnes for fuldstændighedens skyld. I Dansk Folkeparti tror vi imidlertid ikke på, at det sidste ord er sagt i den sag. Vi tror, at retfærdigheden på et givet tidspunkt vil ske fyldest, og vi venter kun på den dag, da et flertal her i Folketinget vil lade jurister, der har en helt anden opfattelse af grundlovens § 29 set i relation til at kunne stemme ved folketingsvalgene, se på spørgsmålet.

Vi stemmer naturligvis for de ændringsforslag, vi selv har stillet, og vi håber, at andre kan finde på at gøre det samme. Efter betækningsbidragene at dømme er det ikke særlig sandsynligt, men jeg tror, at Folketinget gør 100.000 danskere en stor uret, når man trykker på de røde knapper om et øjeblik.

Kl. 12.55

Aage Frandsen (SF):

Det er interessant at høre Dansk Folkepartis indlæg, når man tager i betragtning, at Dansk Folkeparti altid siger, at vi har en grundlov, som er god nok, men den skal bare overholdes.

Vi har her spørgsmål om tolkning af grundloven, og det er interessant, at vi har fået en betænkning, som er et meget, meget grundigt stykke arbejde. Det er første gang, at der er lavet et sådant grundigt stykke arbejde med hensyn til en analyse af de bestemmelser, som står i grundloven om valget, og tolkning af begrebet fast bopæl i riget.

Når hr. Nødgaard henviser til, at nogle af landets ypperste jurister siger noget andet, synes jeg, man skal sammenholde betænkningen, der er skrevet af et udvalg med Jens Peter Christensen som formand, og som også rummer et par andre fremtrædende jurister, og den tyngde, der ligger i dette udvalgs arbejde, med det, Peter Germer har lavet. Her er der ikke gået tilsvarende ned i detaljerne i forbindelse med forarbejderne til de forskellige ændringer af grundloven og heller det arbejde, som blev lavet i 1849, og det er jo det, som i virkeligheden er grundlaget for diskussionen.

Det er rigtigt, at Hjalte Rasmussen mener noget andet. Han fremhæver, at det er i strid med EU-bestemmelserne, og det er da også interessant, at Dansk Folkeparti nu fremhæver, at vi i højere grad skal tage hensyn til EU-retten. Man kan måske godt sige, at vi burde gøre det, men jeg synes, det er interessant, at netop i dette spørgsmål om grundlovens bestemmelser på den ene side sammenholdt med EU-retten på den anden side, tolker udvalget, som har lavet betænkningen, det sådan, at grundlovens bestemmelser går forud, og at det er dem, som er gældende. Hjalte Rasmussen siger noget andet, og det gør Dansk Folkeparti åbenbart også, nemlig at EU-retten skal gå forud.

Jeg mener, at hvis man ser på det forarbejde, som er lavet, må man sige, at betænkningen er et meget grundigt stykke arbejde, og at der aldrig er lavet noget tilsvarende før. Derfor skal man altså være meget sikker i sin sag – og det kan jeg forstå at Dansk Folkeparti er – når man kan sige, at man vil gøre noget andet end det, betænkningen lægger op til.

Jeg synes sådan set, det ville være mest relevant at sige, at der skal ske en ændring af grundlovens bestemmelser, hvis man har den mening, og så skal man selvfølgelig lade være med at sige, at den nuværende grundlov på alle punkter er den bedste i hele verden. Vi er nogle, der mener, at den slet ikke er det, for den er slet ikke tidssvarende, fordi den blev skrevet i en anden tid.

Med hensyn til bestemmelsen om fast bopæl i riget lyder den ret håndfast i dag. Det var præcis det, grundlovsfædrene mente i 1849, efterfølgende har man så lavet nogle tolkninger, og der er altså nogle, der mener, at på nogle punkter er vi gået for langt, men på andre punkter kan vi godt gå længere.

Jeg synes, det er meget svært at se, at argumentationen imod de 2 år kan holde, og i hvert